

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnarů a soudkyň JUDr. Lucie Bičákové a JUDr. PhDr. Aleny Novotné, Ph. D. ve věci

žalobce: **I. S.**, narozený xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx – xxx
zastoupený obecným zmocněncem Ing. P. C.
bytem xxx xxx, xxx xxx

proti
žalované: **T. Č.**, narozená xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx
zastoupená advokátkou Mgr. Rebeckou Mot'ovskou Židuliakovou
sídlím Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

o ochranu osobnosti

o odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 2. února 2026, č. j. 31 C 3/2025-80,

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně **se** ve výroku II **potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 1 791 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokátky Mgr. Rebecky Mot'ovské Židuliakové.

Odůvodnění

1. Napadeným usnesením soud I. stupně zastavil řízení o žalobě na zaplacení nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč (výrok I.), žalobci uložil povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 23 711 Kč k rukám její advokátky (výrok II.), dále rozhodl o vrácení poměrné částky soudního poplatku ve výši 1 000 Kč žalobci (výrok III.) a vyzval jej ke sdělení čísla účtu pro vrácení soudního poplatku (výrok IV.).
2. Takto mj. rozhodl i o nákladech daného řízení poté, co žalobce vzal žalobu zpět. Výrok II. o náhradě nákladů řízení soud I. stupně odůvodnil odkazem na § 146 odst. 2, větu druhou zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“). Žaloba byla vzata zpět z důvodů na straně žalobce, a to těsně před datem prvního jednání, kdy žalobce jakožto pán sporu namísto institutu přerušování řízení či rozšíření žaloby přistoupil ke zpětvzetí celé žaloby z důvodu, že se žalovaná vůči němu dopustila řady dalších skutků, které nejsou ve stávající žalobě zahrnuty, kdy ve věci organizovaných útoků na petiční stánek a osoby s ním spjaté jsou vedena další řízení, jejichž výsledek je pro tuto žalobu podstatný, a že spis obsahuje listiny, které nebyly žalobci ani přes jeho opakovanou žádost poskytnuty, čímž došlo k nezákonnému procesnímu znevýhodnění strany žalující. Náklady řízení žalované jsou tvořeny jednak paušální náhradou hotových výdajů ve smyslu § 151 odst. 3 o. s. ř. za použití vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., dle které právně nezastoupenému účastníkovi řízení, který nedoložil výši hotových výdajů, náleží částka 300 Kč za každý úkon dle § 2 odst. 1 uvedené vyhlášky, přičemž v posuzované věci jsou těmito úkony: vyjádření k žalobě na výzvu soudu ze dne 9. 7. 2025, vyjádření a označení důkazů ze dne 4. 9. 2025, tj. celkem 600 Kč, a dále z odměny advokátky žalované stanovené dle § 6 odst. 1, 7 odst. 5 a 9a odst. 1, písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a. t.“), z tarifní hodnoty ve výši 200 000 Kč sestávající z částky 9 100 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení dne 22. 12. 2025 a vyjádření k žalobě před jednáním ze dne 26. 1. 2026) včetně dvou paušálních náhrad výdajů po 450 Kč dle podle § 13 odst. 1 a 4 a. t.

s připočtením daně z přidané hodnoty ve výši 21% z částky 19 100 Kč ve výši 4 011 Kč. Celkem tak náklady řízení žalované činí 23 711 Kč.

3. Proti tomuto usnesení podal žalobce včasné a přípustné odvolání, kterým napadl právě výrok II. o náhradě nákladů řízení. Namítal nesprávné právní posouzení. Tvrdil, že soud I. stupně přiznal žalované duplicitně náhradu nákladů, když jí současně přiznal paušální náhradu pro právně nezastoupeného účastníka podle vyhlášky č. 254/2015 Sb. a současně plnou náhradu nákladů právního zastoupení podle advokátního tarifu, ačkoli žalovaná byla zastoupena advokátkou. Dále žalobce soudu I. stupně vytkl nepřezkoumatelnost účelnosti přiznaných nákladů řízení, přestože bylo řízení zastaveno před prvním jednáním, neproběhlo dokazování ani jiná procesně náročná fáze řízení, a soud I. stupně bez bližšího hodnocení přiznal plnou tarifní odměnu za dva úkony právní služby. Žalobce rovněž poukazyval na skutečnost, že advokátka žalované byla po dobu zastupování v dočasné pracovní neschopnosti, a soud I. stupně se nijak nezabýval tím, zda byly úkony právní služby skutečně osobně vykonány, v jakém rozsahu a zda odpovídaly reálné procesní potřebě věci. Současně žalobce namítal, že soud I. stupně zcela opominul úvahu o aplikaci § 150 o. s. ř., ačkoli řízení skončilo před prvním jednáním, nedošlo k meritornímu projednání věci, žalobce se nacházel v insolvenčním řízení a přiznání plné náhrady nákladů řízení považoval za zjevně nepřiměřené. Žalobce navrhoval, aby odvolací soud změnil výrok II. tak, že se žalované náhrada nákladů řízení nepřiznává, případně aby byla přiměřeně snížena, popřípadě aby byl tento výrok zrušen a věc v uvedeném rozsahu vrácena soudu I. stupně k novému rozhodnutí.
4. Žalovaná navrhla potvrzení napadeného výroku usnesení. K námitce duplicity argumentovala, že soud I. stupně nepřiznal náhradu nákladů za totožné úkony. Paušální náhrada hotových výdajů byla přiznána za úkony, které žalovaná učinila osobně v době, kdy nebyla právně zastoupena, konkrétně za vyjádření k žalobě a označení důkazů. Náhrada nákladů právního zastoupení byla podle žalované přiznána až za následné úkony učiněné její právní zástupkyní v jiném časovém období, a proto k duplicitě přiznání nákladů řízení nemohlo dojít. K otázce účelnosti nákladů žalovaná namítala, že soud I. stupně postupoval v souladu se zákonem i judikaturou, když vycházel z § 146 odst. 2, věty druhé o. s. ř., neboť řízení bylo zastaveno v důsledku zpětvzetí žaloby z důvodů na straně žalobce. Zdůraznila, že žalobce jako pán sporu zavinil zastavení řízení těsně před prvním jednáním, a byl proto povinen nahradit žalované účelně vynaložené náklady řízení. Žalovaná současně uvedla, že žaloba byla vadná, neobsahovala rozhodná skutková tvrzení a ani po výzvách soudu nebyly její nedostatky odstraněny, přičemž zpětvzetím žaloby žalobce způsobil vznik zbytečných nákladů. Žalovaná dále uvedla, že žaloba vykazovala znaky šikanózního výkonu práva a zneužití procesních prostředků, neboť postrádala základní skutkový základ, nebylo v ní konkretizováno tvrzené porušení osobnostních práv ani tvrzená újma, a soud byl nucen žalobce opakovaně vyzývat k jejímu doplnění. Podle žalované žalobce nevyužil procesní instituty, které by mohly vést k projednání věci, a místo toho žalobu zcela vzal zpět, čímž zavinil ukončení řízení bez meritorního rozhodnutí. K námitce týkající se dočasné pracovní neschopnosti právní zástupkyně žalovaná uvedla, že jí není zřejmé, z čeho žalobce tuto skutečnost dovozoval, a považovala ji za irelevantní. Dále tvrdila, že i v případě dočasné pracovní neschopnosti by bylo možné úkony právní služby provést prostřednictvím jiných advokátů nebo koncipientů advokátní kanceláře. Současně uvedla, že v době poskytování právních služeb její právní zástupkyně v dočasné pracovní neschopnosti nebyla. K aplikaci § 150 o. s. ř. žalovaná zdůraznila, že jde o výjimečnou výjimku ze zásady úspěchu ve věci, která musí být používána restriktivně. Podle žalované okolnosti projednávané věci neodůvodňovaly použití tohoto ustanovení, a soud I. stupně proto postupoval správně, když je neaplikoval.
5. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu I. stupně podle § 212 a § 212a o. s. ř., aniž nařizoval jednání [§ 214 odst. 2, písm. c) o. s. ř.], a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
6. Podle § 146 odst. 2 o. s. ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat

zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).

7. Z výše uvedených skutečností a z obsahu spisu je zřejmé, že žalobce vzal žalobu zpět krátce před konáním prvního soudního jednání, z důvodů, které byly zcela na jeho straně a žalovaná je nijak neovlivnila. Proto byl správný postup soudu I. stupně, který mu uložil povinnost hradit náklady řízení. Odvolací soud zde jen upřesňuje, že přílehavější by byl odkaz na § 146 odst. 2, větu první o. s. ř., neboť žaloba byla vzata zpět žalobcem bez ohledu na jakékoliv procesně relevantní jednání žalované, tedy žalobce zavinil, že řízení muselo být zastaveno. Stíhá jej tak povinnost hradit žalované náklady řízení, jejichž výše byla soudem I. stupně správně stanovena.
8. K odvolacím námitkám žalobce odvolací soud uvádí, že všechny 4 úkony zohledněné soudem I. stupně při rozhodování o nákladech řízení byly provedeny, byly účelné, při prvních dvou nebyla žalovaná právně zastoupena, proto bylo správně postupováno dle vyhlášky č. 254/2015 Sb., vyjádření z 9. 7. 2025 bylo první vyjádření ve věci k výzvě soudu, druhé podání ze dne 4. 9. 2025 bylo reakcí na výzvu soudu k předložení důkazů, např. i v elektronické podobě. Následně v souvislosti s nařízeným jednáním si žalovaná zvolila právní zástupkyni, proto i úkony převzetí zastoupení a vyjádření k žalobě, která navíc od začátku řízení nebyla perfektní a musela být doplňována, stanovené již dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., byly též účelné. Skutečnost, že věc sama nezačala být projednávána na jednání soudu, není pro přiznání náhrady nákladů řízení relevantní, a navíc byla způsobena žalobcem, který se rozhodl vzít žalobu zpět, byť mohl zvolit i jiné procesní postupy, např. doplnění či rozšíření žaloby. Žaloba žalobce byla na hranici projednatelnosti, jeho procesní úkony byly často nelogické, odvolací soud proto neshledává důvod pro aplikaci § 150 o. s. ř., neboť žalovaná musela na podanou žalobu nějakým způsobem reagovat a bránit se a v souvislosti s touto skutečností vynaložit náklady. Možnost vzniku nákladů řízení měl žalobce zvažovat před zahájením sporu. Tím považuje odvolací soud veškeré relevantní odvolací námitky za vypořádané. Ostatní námitky, jako např. tvrzení o pracovní neschopnosti advokátky, nejsou pro rozhodnutí relevantní, když úkony jí účtované byly provedeny.
9. Z uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení v nákladovém výroku II. podle § 219 o. s. ř. potvrdil, neboť tento výrok je věcně správný.
10. O nákladech odvolacího řízení odvolací soud rozhodl podle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. Procesně úspěšné žalované vznikly náklady odvolacího řízení spočívající v jednom úkonu právní služby dle § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1, § 11 odst. 2, písm. c) a. t., a to za vyjádření k odvolání. Tarifní hodnotou je zde výše přiznané náhrady nákladů řízení, tedy částka 23 711 Kč, sazba za úkon činí 2 060 Kč, v poloviční sazbě dle § 11 odst. 2, písm. c) činí 1 030 Kč. Náhrada paušálních výdajů dle § 13 odst. 4 a. t. činí 450 Kč. Vše se zvyšuje o 21 % DPH. Celkem náhrada nákladů odvolacího řízení činí po zaokrouhlení 1 791 Kč a odvolací soud je žalované přiznal v obecné pariční lhůtě (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 9. dubna 2026

JUDr. Tomáš Vejnar, v. r.
předseda senátu